

Hva har skedd siden sist?

”A year of false dawns. All across the country, there is a real sense that the people have been let down by their leaders.” Dette er den noe pessimistiske og triste oppsummeringen som *Nepali Times* ga ved utgangen av 2010 (www.nepalitimes.com - Issue 534, Dec. 31, 2010-Jan. 06, 2011).

Mr. Nepal er fortsatt statsminister for et forretningsministerium, Nepali Congress og Maoistene krangler hele tiden, og Maoistene krangler seg imellom. Maoistenes interne konflikter er såpass tilspisset at det har vært diskutert om Baburam Bhattari (en av partiets to nestledere) skal ekskluderes fordi han på partiets generalforsamling i slutten av november (ble holdt i Ghorke) la fram et alternativt, mer moderat, programforslag. For øvrig vedtok generalforsamlingen at Maoistene er for 'revolt'. Selv om Maoistene den 26. oktober trakk Mr. Dahal som kandidat til statsministerposten, opprettholdt Mr. Chandra Poudel fra Nepali Congress sitt kandidatur, og de resultatløse avstemningene i Parlamentet fortsatte og har inntil nå blitt holdt 16 ganger! Ifølge den midlertidige grunnloven må avstemningene gå sin gang når de først har begynt og president Yadav kan ikke gripe inn. Hvis det etter hvert ikke er noe valg, kan det imidlertid ende med at presidenten gjør nettopp det. Det sies at mange savner den tidligere statsministeren Girilja Prasad Koirala.

Den 15. januar trekker FN seg ut av den delen av fredprosessen som angår integreringen av Maoistsoldatene i den nepalske hæren. I et brev til UNMINs sjef, Karin Landgren, informerte statsminister Nepal at oppgaven ville bli overtatt av Army Integration Special Committee (AISC). Mr. Dahal ble sint fordi brevet ble skrevet uten Maoistenes deltakelse, og truet med rettssak mot regjeringen.

Den 16. desember ble det nok en gang avfyrt kongelige skudd, denne gang av tidligere kronprins Paras Shah. På Tiger Tops Resort i Chitwan begynte han å krangle med svigersønnen til nåværende visestatsminister Sujata Koirala og grep til våpen. Dette bidrar naturlig nok ikke til å øke de ex-kongeliges popularitet. Folk ble sinte, politikere forlangte at Paras måtte arresteres og ex-kong Gyanendra måtte beklage – alt dette beroliger kanskje de som er engstelige for at monarkistene kan overta makten igjen.

I det stille og på grasrotnivå skjer det imidlertid ting som gir håp, noe blant annet dette nummer av HP har illustrert. Til tross for mange skuffelser, holdes den offentlige debatten i live i medier og ute blant folk. I november 2010 kunne vi lese om Radio Audios arbeide for at folk skal komme til orde: ”Real people, real drama. Nepal talks about its constitution in a tea shop” (www.nepalitimes.com, Issue #528, Nov. 19-25, 2010). Radio Audio holder til i Kathmandu og

har 24 FM-stasjoner over hele landet. De produserer Chiya Chautari, en drama serie som begynte som studio-sendinger, men som på grunn av stor popularitet snart ble sendt som utendørs teater. Sendingen begynner med at et tema introduseres av skuespillere og deretter utvikler sendingen seg som et samspill med publikum. Et eksempel er fra en sending om arbeidet med en ny grunnlov: Skuespiller: "What does it matter to us if the constitution is written or not?" En sjåfør svarer: "Nothing will come out of it. The constitution will never be written. What can be expected of these thieves?"

Nepal er fortsatt i stor grad avhengig av økonomisk støtte fra utlandet. Beregninger viser at den offisielle bistanden de siste ti årene i større grad er gått til "human development", især utdanning og helse. Dette er skjedd på bekostning av støtten til jordbruk, vanningsanlegg, skogbruk, kraft og kommunikasjon. India er nå blant Nepals topp fem utviklings/bistands-partnere. Interessant er det at bistandsmidler fra utenlandske regjeringer i løpet av de siste ti årene er redusert fra 23% til 17% (www.nepalnews.com, january 2011).

Marit Bakke